

## O poveste albă

Emilia Plugaru

---

Mie-mi place Iarna,  
Iarna cu troiene,  
O poveste albă  
Peste sat se-așterne.

Vine peste glie,  
Ca o sărbătoare,  
O poveste albă  
Și strălucitoare.

Mie-mi place Iarna  
Să alerg pe-afară,  
Să privesc cum ninge,  
Fulgii lin coboară...

Un gherghet de fulgi...  
Cad nepăsători.  
A rămas pământul  
Fără de culori...

Albă este zarea,  
Alb imaculat,  
Cușmă de argint  
Satul a-mbrăcat.

Prin perdeaua deasă,  
Printre fulgii moi,  
Mare veselie,  
Ies copii puhoi!

Ei trăiesc povestea  
În zăpada iernii,  
Râd și se afundă  
Ca în puful pernei.

Ah, ce mai poveste,  
Albă și pufoasă,  
Până și moșnegii  
Au ieșit din casă.

Și nu cred bătrânii  
C-au îmbătrânit.  
Părul lor cel negru,

Iarna l-a-nălbit.

E prilej de joacă  
Și de veselii,  
Azi buneii noștri  
Parcă-ar fi... copii.